

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIII. évf. 5. szám • 2024. október

*„Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám,
akkor meghallgatlak benneteket.” (Jer 29, 12)*

Igehirdetési alapige: Jer 29,1-14

Keresztyén Gyülekezet!

Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Finnország, az én hazám még mindig arról a bátor védekező csatáról ismert a világon, amelyet Oroszország, vagy tulajdonképpen az akkori Szovjetunió támadása ellen vívott. 1939-ben a Szovjetunió megtámadta Finnországot azzal a szándékkal, hogy az egész országot meghódítsa. A leghidegebb tél kellős közepén, a mínusz 30 fok alatti hőmérséklet ellenére a védekező harcok győzelemmel végződtek. Finnországnak területi engedményeket kellett tennie az ország keleti részén, de függetlensége megmaradt.

A finnek számára ez a védekező csata nemcsak szuverenitásuk és területük megőrzéséről szólt. Nagyon erősen szólt a vallásszabadságról is. Finnország evangélikus ország volt. A háború előtt polgárháború volt hazánkban, a nemzet még mindig munkásosztályra és felső osztályra oszlott. Az egyház erősebben támogatta a polgárháború győzteseit, az úgynevezett fehér felső osztályt, az országot megszálló ellenség elleni harc azonban egyesítette a nemzetet.

Az egység erősödött, különösen az Istenbe vetett hit. Szilárd volt az a hit és bizalom, hogy Isten a finn nép oldalán áll, hiszen a támadó ellenség egy ateista állam volt, ahol minden vallás tiltott volt. Isten a kis finn nemzet oldalán állt. S bár a háború végeredménye az volt, hogy nagyon nehéz feltételekkel jött létre a béke, a munkások és a vezetés körében megerősödött az a hit, hogy Isten gondoskodni akar egy bátor és kitartó népről, és segítette hazáknak megőrizni függetlenségét.

Nincs a világon olyan nép vagy nemzet, amelynek ne kellett volna valamikor nehéz időkkel szembesülnie. A világ minden sarkában voltak háborúk, éhínségek, természeti katasztrófák és sok más nehéz időszak. A világ egyes részein sok ilyen nehéz korszak volt, mint esetleg más területeken. Mindig hosszú távon, előbb utóbb visszatért az élet a normális kerékvágásba, mint ahogyan velünk is többször megtörtént Finnországban. De gyakrabban fordult elő itt Magyarországon, mert ez a terület régebb óta lakott volt, mint

északi területeink. A békeidőket háborúk és a háborúkat békeidők, a gyengébb gazdasági és megélhetési időszakokat pedig jobb és virágzóbb időszakok követik. Isten mindennek a háttérben áll, de egyetlen embert, népet, nemzetet sem kímél meg a nehéz sorsoktól sem.

Úgy gondolom, Jeremiás próféta sajátos módon emlékeztet arra, hogy a keresztény embernek az a kötelessége, hogy békét építsen maga körül, és törekedjen az együttélésre azokkal is, akikről úgy tűnik, ellenségesen bánnak vele.

A próféta arra buzdítja Izráel száműzött népét, hogy törekedjen békés életre azon a területen, ahová elköltöztek. Arra buzdítja őket, hogy építsenek házakat, alapítsanak családokat és bízzanak abban, hogy Isten gondoskodik övéiről. Eljön az idő, amikor Isten népe újra önállóan élhet saját országában, és dönthet a maga sorsáról.

Isten akarata velünk, emberekkel gyakran kifürkészhetetlen és kiszámíthatatlan. Nem mi döntünk arról, hogy mi lesz a mi sorsunk vagy nemzetünk sorsa. Néha ellenségeskedésekkel, vagy nehéz életszakaszokkal nézünk szembe, amelyek felett nem tudunk befolyást gyakorolni. Azzal, hogy békés életre törekszünk egymással, bizonyos mértékig hozzájárulhatunk ahhoz, hogy ne alakuljanak ki ellenségeskedések. Ha megpróbálunk megegyezni, tárgyalni és közös megegyezésre törekedni, tehetünk valamit. Ez nem mindig segít, vagy oldja meg a problémákat, de ez nem jelenti azt, hogy abba hagyjuk a próbálkozást.

Végző sorson egyet tehetünk: hogy ragaszkodunk az Istenbe vetett hithez és bizalomhoz. A nehéz életszakaszok közepette is mindig támaszkodhatunk és bízhatunk abban, hogy a legszilárdabb biztonságunk nem a mostani társadalomban, annak struktúráiban, vagy esetleg különböző emberekben van. A legtartósabb biztonság a Mindenható Istenben van, aki gondoskodik rólunk. Jó időkben és nehéz időkben is velünk van. Községként és nemzetként is imádkozhatunk hozzá és bízhatunk benne, hogy meghallgat minket.

Jeremiás próféta ígéretet közvetít Izráel száműzött népének: „Jövőt és reményt adok nektek.” Ezt az ígéretet ma is megkaphatjuk. Bízhatunk abban, amit Isten ad nekünk. Ez az ígéret nem jelenti azt, hogy ebben a földi életben mindig jobb jövő elé nézünk. Úgy kell élnünk mindennapjainkat, hogy bízunk abban, ami velünk történik, hogy ne aggódjunk feleslegesen a holnap felől. De emlékeznünk kell arra is, hogy a rossz és kegyetlen dolgok nem fognak eltűnni ebben a földi életben. Csak egyszer, az idők végén tudunk végre megszabadulni véglegesen azoktól a bánatoktól, betegségektől, fájdalomtól és nehézségektől, amelyekkel életünk során szembe kellett néznünk.

A finnek végző bizossága a háború alatt a Szentháromság Istenbe vetett hit és bizalom volt. Isten elküldte Fiát, Jézust erre a földre, hogy kiengesztelje bűneinket és megnyissa előttünk az utat mennyei hazánkba. Aki ezt hiszi, annak helye van az Atyánál a mennyben. Akár halál áll velünk szemben, akár ellenség, akár idős kor vagy betegség, csak a Krisztusba vetett hit adhat örök életet, jövőt és reménységet az idők végezetén! Ámen.

• *Antti Minkinen kajaani-i igazgató lelkész*

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

A Presbitérium 2024. szeptember 25-én tartott ülésén az alábbi témákkal foglalkozott:

- Tájékoztatást hallgatott meg az egyházközségben folyó ügyekről, várható eseményekről.
- Tájékoztatást hallgatott meg a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (a továbbiakban: Intézmény) épületbővítési munkálatairól.
- Döntött az Intézmény jelenlegi igazgatóhelyetteseinek (Opre Gabriella és Kocsis Zsolt) további 4 évre szóló megbízásáról.
- Jóváhagyta az Intézmény a 2024/2025. tanévben finanszírozott pedagógus álláshelyeinek a számát.
- Jóváhagyta az Intézmény 2024/2025. tanévi alkalmazotti állománytábláját.
- Engedélyezte az Intézményben a maximális osztály- és csoportlétszámok túllépését a 2024/2025. tanévben.
- Elfogadta az Intézmény 2024/2025. tanévi tantárgyfelosztását.
- Elfogadta az Intézmény éves munkatervét.
- Tájékoztatást hallgatott meg az Intézmény ingatlanvásárlási szándékáról (az iskola épületéhez kapcsolódó Kürt utcai ingatlanról van szó).

Dr. Kovács László Attila
igazgatólelkész

Veczánné Repka Jolán
egyházközségi felügyelő

EGYHÁZMEGYEI PRESBITERI CSENDES NAP

A szeptember 28-ra meghirdetett csendesnapon az egyházmegye minden gyülekezete képviseltette magát, melynek a Luther téri Gyülekezeti ház adott otthont. A csendesnap a „Viharban az egyház?” központi témát célozta meg, ezen belül pedig a szolgálatot betöltő tagok személyes megpróbáltatásait, megerősítve őket elkötelezettségükben az Ige által.

Köszöntő beszéde után Hulej Enikő lelkész, aki egyben a nap házigazdája is volt, istentiszteleti szolgálatával erősítette a jelenlévőket. Igei szolgálatának alapigéje a Máté 14,22-33 volt.

„Jézus ezután nyomban kényszerítette tanítványait, hogy szálljanak hajóba, és menjenek át előtte a tulsó partra, amíg ő elbocsátja a sokaságot. De miután elbocsátotta a sokaságot, felment a hegyre magánosan imádkozni. Amikor beesteledett, egyedül volt ott. A hajó pedig már messze eltávolodott a parttól, és a hullámok között hanyódott, mert ellenzél volt. A

negyedik éjszakai őrjáratkor odament hozzájuk Jézus a tengeren járva. Amikor a tanítványok meglátták, hogy a tengeren jár, megrettentek, azt mondták, hogy kísértet, és ijedtükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket, és ezt mondta: „Bízzatok, én vagyok, ne féljete!” Péter ekkor így szólt hozzá: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy menjek oda hozzád a vízen.” Mire ő így szólt: „Jöjj!” Péter erre kiszállt a hajóból, elindult a vízen, és Jézus felé ment. Amikor azonban az erős szélre figyelt, megijedt, és amint süllyedni kezdett, felkiáltott: „Uram, ments meg!” Jézus azonnal kinyújtotta a kezét, megragadta őt, és ezt mondta neki: „Kicsinyhitű, miért kételkedtél?” És amint beszálltak a hajóba, elült a szél. A hajóban levők pedig leborultak előtte, és ezt mondták: **„Valóban Isten Fia vagy!”**

A lelkész az Ige tükrébe helyezte a szolgálattevők egyéni és közösségi munkáját, rámutatva annak törékenységére, a Jézus Krisztusban való feltétlen függés jelentőségére, melynek hiányában minden bukásra van ítélve. Rámutatott arra, hogy a viharok az Úr tudomásával vannak jelen az életünkben, amelyekbe tudatosan enged bele minket, hogy megtanítsa azt, amit a parton nem tudnánk megtapasztalni. Minden ilyen nehézség félelmet okoz bennünk, amely által a Gonosz megbénít minket, de lehet minden félelemmel az Úr Jézushoz kiáltani. Ez a Krisztusba vetett feltétlen bizalom békessége lecsendesíti a bennünk és körülöttünk morajló tengert, mert az Ő lábainál minden a helyére kerül.

Az igehirdetést követte Horváth-Hegy Olivér szentendrei lelkipásztor előadása: a központi témához kapcsolódva feltárta azokat a konkrét helyzeteket, amelyek vihart jeleznek, vagy már jelen vannak az egyház életében. Felállította az egyház és Nóé bárkája közötti párhuzamot, mint az Isten szabadításának jelképét. Ez a szabadítás viszont csak akkor történik meg – hangsúlyozta a lelkipásztor – ha az egyház megmarad annak, amire Isten rendelte, és amit az Ágostai hitvallás is megfogalmaz: **„Az egyház a szentek gyülekezete, ahol az evangéliumot tisztán tanítják és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki.”**

Az egyházban jelentkező valós, várható és nem kívánt viharokat okozó tényezőket több pontban mutatta be – kegyességi irányzatok, társadalmi kérdések, erkölcsi botrányok, alaptalan pletykák, hűtlenség és versengés, migráns teológia, szektásodás, szexuáletikai kérdések, a Krisztus arcát elvesztett egyház, egyházzsukadás és az anyagi függőség – amelyek, mint hajótörést okozó tényezők vannak jelen.

Az előadás záró részét visszacsatolta a kezdetekhez. Az Istenbe vetett bizalomra tette a hangsúlyt, aki az egyházat szentnek, tisztának és Saját arca hordozójának rendelte el, és azt a célt adta neki, hogy az Ő dicsőségére végezze feladatát. Ha megmaradt a cél, amit Isten tűzött ki az egyház számára, akkor bizalommal tekinthetünk arra, aki ezt a célt kitűzte, hogy gondoskodni fog a véghezviteléről.

Az előadás után a csendesnap résztvevői lehetőséget kaptak szervezett csoportos beszélgetésekben megvitatni a feldolgozott témák tükrében azokat a nehézségeket, amelyek az egyes gyülekezeteket terhelik. A jelenlévők nemcsak lelki, hanem testi eledelben is részesülhettek a szeretetvendégség keretében, melynek során személyes bizonyágtételekkel is erősíthették egymást.

A délutáni igei szolgálatot dr. Kovács László Attila igazgató lelkész úr végezte a Máté 7, 24-27 alapján.

„Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos emberhez, aki kősziklára építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és nekidőltek annak a háznak, de nem omlott össze, mert kősziklára volt alapozva. Aki pedig hallja tőlem ezeket a beszédeket, de nem cselekszi, hasonló lesz a bolond emberhez, aki homokra építette a házát. És ömlött a zápor, és jöttek az árvizek, feltámadtak a szelek, és beleütköztek abba a házba; az összeomlott, és teljesen elpusztult.”

Ez az üzenet azoknak a tagoknak szólt, akik „mint élő kövek” erre a szilárd alapra kell, hogy álljanak, hiszen a példázat nem a kívülállót célozza meg, hanem éppen azokat, akik hallgatják Jézus tanítását. Az utolsó idők napjainak katasztrófái rettenetesen megpróbálják majd a keresztyén ember hitét: aki a szélcsend idején Krisztusra építette az életét, számíthat rá, hogy meg fog állni a viharos időkben is, de aki magában bíz, azt elsodorja az ár. A Sátán, aki a hitetés minden eszközével jelen van már a világunkban, az embereket félre akarja vezetni, és a kísértések idején megmutatkozik, hogy Krisztusra épült-e a hitünk, vagy ingadozó világi alapokra.

A tanítványok nem voltak tökéletesek, de tökéletes alapra építették az életüket és az a Krisztus, aki meg tudta tartani az övéit a viharos időkben, ezután is megtartja, ha a hallott Igét hittel párosítjuk, és így végezzük az építkezést.

Záróbeszédében Zsarnai Krisztián esperes úr Jézus Krisztus személyére mutatva foglalta össze az egyház és a tagok közös célját:

Minden viharra lehet áldásként tekinteni. Vigyázni kell azonban, hogy mit tűrünk meg azon a hajón, amelyen utazunk. Az egyház nem luxusjacht, hanem vitorlánhajó és Isten Lelke tud szelet adni a haladásához. Ha megállnak a dolgok, vagy merülés veszélye fenyegeti őket, az azért van, mert megakadályozzuk az Isten Lelkének munkáját és önerőből igyekszünk kormányozni.

A hajó nem fog felborulni, ha a tőkesúly a helyén van. Nélküle a hajó és a halász is halálra van ítélve.

Jézus Krisztusnak kell lennie a tőkesúlynak, hogy megmaradhassunk!

▪ *Összeállította: Adámi Márta és György Gizella*

▪

30 ÉVES A ROZSRÉTSZŐLŐI „BETLEHEM” IMAHÁZ

Szeretettel köszöntöm Püspök Urat és az egész gyülekezetet, mindenkit...

Jó ide jönni, jó itt lenni nekünk!

Egy igét hoztam, amit szeretnék felolvasni Nehémiás könyvének 1. részéből az 5-6. verseket:

„Oh Uram, mennynek Istene, Te nagy és félelmes Isten! Te hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik Téged szeretnek, és parancsolataidat megtartják; Oh, legyen figyelmes a Te füled, és szemeid legyenek nyitva, és hallgasd meg a te szolgád imádságát, aki most éjjel-nappal imádkozik előtted szolgálóidért, Izrael fiaiórt.” (Nehémiás 1,5-6)

Úgy gondolom, Sztankó Gyöngyi lelkésznő imádkozhatott hasonlóan ezért a gyülekezetért, ezért az istentiszteleti helyért.

Jó ide jönni, jó itt lenni nekünk!

Bár nem voltam aktív tagja itt a kezdeteknek, halvány emlékeim vannak. Ha fel akarnám sorolni, milyen tulajdonságokkal áldotta meg az ÚR Gyöngyit, ilyenek jutnak eszembe: bátorság, elszántság, szorgalom, kitartás, kreativitás, alázat, hűség. És mindez megkoronázva azzal az ajándékkal – amiben mi is részesülhettünk, vagy részesülhetünk – amit úgy nevezünk: HIT. Gyöngyi hitte, hogy létjogosultsága van ennek az épületnek. Tulajdonképpen Isten nem tart igényt házakra, épületekre, Ő a szívekbe akar beköltözni. Ez nekünk jó, embereknek, legyen hol gyülekeznünk, és dicsérni, dicsőíteni Őt. Legyen hol imádkozni, együtt lenni, és – ahogy az igehirdetésben is hallottuk – „tanítvánnyá lenni és tanítvánnyá tenni” (másokat).

S valahányszor itt voltam, mindig megteltek a helyek, és szorgos kezek munkája tükröződött a termeken. Mint most is. Ízléses dekoráció, amely mindig árulkodik az ünnep jellegéről (aratási hálaadó ünnepen pl. kenyér, gyümölcsök; ádvent idején adventi díszítés, és sorolhatnám).

Jó ide jönni, jó itt lenni nekünk!

Legyünk nagyon hálásak a jelenért, az elmúlt 30 évért, a lelkészért, a gyülekezetért, az ajándékba kapott hitért.

Köszönöm, hogy szót kaphattam. Isten áldjon és oltalmazzon mindnyájunkat!

Jó itt lenni nekünk!

▪ *Veczánné Repka Jolán egyházközségi felügyelő*

MEGEMLÉKEZÉS A ROZSRÉTI GYÜLEKEZET 30 ÉVÉRŐL

Harminc évvel ezelőtt egy szép őszi napon a rozsréti iskolánkért kárpótlásként kapott imaháznál ünnepi istentiszteletre gyűltek össze a rozsréti és a környező bokrok evangélikusai. Butykáról, Kistelekiszőlóból és a nyíregyházi gyülekezetből is sokan eljöttek. Az imaház felszentelését és az igehirdetést D. Szebik Imre püspök úr végezte. Visszaemlékezve tele volt a ház és az udvar is, mi az utcáról hallgattuk az istentiszteletet.

A rozsréti imaház azóta is lelki otthona a gyülekezetnek, kicsiknek és a fiataloknak egyaránt. Sztankó Gyöngyi lelkész a kezdetektől szolgált a gyülekezetben. Istentiszteleten kívül rendszeresen tartott bibliaórát, konfirmációs oktatást, és a kicsiknek foglalkozást a szépen berendezett teremben. Szünidőben táborozást és kirándulásokat szervezett a gyerekeknek. Áldás kísérte a lelkész szolgálatait, több fiatal is lelkészi pályát választott. Jelenleg is van első éves és végzős teológus hallgató, aki a lelkész szárnyai alatt nőtt fel. Több konfirmandusa van, akiket Ő is esketett, sőt még a gyermekeiket is Ő keresztelte.

Ünnepek előtti sorozatokra meghívtuk a Kossuthos diákokat, a kollégistákat, az általános iskolásokat, az óvodásokat és az Élim lakóit is, akik mindannyian műsorral készültek. Ezekben az alkalmakon meghívott lelkészek is szolgáltak. Rendszeresek voltak a Jávori család énekszolgálatai,

és emlékezetes a karácsonyi készülődés is, a karácsonyi díszek készítése és a karácsonyfa állítás. Megünnepeztük az imaház kerek évfordulóit, tartottunk aratási hálaadó Istentiszteletet, aminek rendszeresen része volt a közös főzés. Tavasszal együtt raktuk rendbe az imaház portáját, virágokat ültettünk, csinosítottuk a kertet.

A harminc év alatt sor került az imaház felújítására, a földszinten kialakítást nyert az imaterem, lett templomi padunk és oltárunk is.

Úgy gondolom, van miért hálát adni Istenünknek!

Lehetővé vált ennek a közösségnek Isten dicsérése, Jézushoz való tartozásunk megélése. Ezen felül még hálát adunk személyes életünkért és lelki otthonunkért is!

▪ *Csengeri Andrásné, örökös presbiter*

FINN VENDÉGEK ÉRKEZTEK GYÜLEKEZETÜNKBE

A kajaani-i testvérgyülekezetünk vezetőségi küldöttsége érkezett Nyíregyházára október 16-án. Az öt tagú küldöttséget Antti Minkkinen igazgató lelkész vezette. Vele jött a kajaani-i gyülekezet főkántora, Olli Kinnunen orgonaművész, az egyházközség világi elöljárója és helyettese, valamint az egyházi irodát vezető titkár. Egy nappal korábban szálltak le a Liszt Ferenc repülőtéren, és egy éjszakát Budapesten töltöttek. Korábbi találkozások eredményeként Antti Minkkinen lelkész testvérünk jó barátságot ápol Nádasi Gábor fiatal mérnöktestvérünkkel, így Budapesten ő kalauzolta és vendégelte meg testvérgyülekezetünk tagjait. Nyíregyházán pedig Kovács Gyula másodfelügyelők gondoskodott szállásukról, ellátásukról. Nagyon hálásak vagyunk nekik.

Csütörtök délelőtt Horváth-Hegyi Áron lelkész vezetésével ismerkedtek Nyíregyháza belvárosával, délután pedig Babicz Gyöngyi körzeti felügyelő vendégeiként Tokajba mentünk, majd megtekintettük a tarczali áldó Krisztus szobrot, és Tállyán borkóstolás és vacsora zárta a napot. Pénteken délelőtt a nyíregyházi diakóniai intézményeket látogattuk meg, este pedig a mandabokori gyülekezeti házba látogattak, ahol finom vacsorát is kaptak a vendégek. Szombaton a küldöttség részt vett gyülekezeti napunkon, amikor jómagam nyitó áhítata (Zsid 9,11-12) után Ilyés Gábor helytörténész tartott előadást a 200 évvel ezelőtt kihirdetett örökváltságról, a finn testvérek pedig prezentációt mutattak be egyházközségük múltjáról, jelenéről. Orgonistájuk Bach és saját műveket adott elő. A nyíregyháziak énekes szolgálata, és Zsarnai Krisztián esperes záró áhítata után szeretetvendégség következett a résztvevők számára a gyülekezeti házban.

Vasárnap az összegyülekezeti istentiszteletünkön a nagytemplomban, ahol a templom felszentelésének 238. évfordulójáról emlékeztünk meg, Antti Minkkinen kajaani-igazgató lelkész hirdetett igét Jeremiás 29,1-14 alapján. A liturgiai szolgálatban valamenyny lelkészünk részt vett, a gyülekezet énekkara pedig az általam szerzett kantátát szólaltatta meg. Az istentisztelet után vezetőségünk a vendégekkel rövid tárgyalás keretében kölcsönösen megerősítette, hogy folytatni kívánjuk a több, mint három évtized óta gyümölcsözően működő testvérgyülekezeti kapcsolatot, és jövő év július havában 12 fiatal és felnőtt kísérelőket fogják vendégül látni Kajaaniban.

Este nagyszerű hangversenyt adott Olli Kinnunen orgonaművész zenés áhítatunk keretében. Finn és holland orgonaműveket adott elő, többek között Jean Sibelius Finlandia c. művét is, saját átíratában. A zenés áhítat után fogadás következett a gyülekezeti házban, amelyen a vendégek, az egyházközség vezetősége, a lelkészi hivatal dolgozói, és azok a testvérek, akiket tavaly láttak vendégül Kajaaniban, vettek részt. Itt mindkét részről köszöntő beszédek hangzottak el, illetve szerény ajándékokat adtunk át és kaptunk, majd elbúcsúztunk egymástól. Nagyon jó volt együtt lenni, együtt ünnepelni.

Másnap hajnalban Zsarnai Krisztián szállította ki vendégeinket a reptérre. Hálás szívvel köszönöm meg az egyházközség nevében minden Testvéremnek, hogy adományaikkal, önzetlen szolgálatukkal hozzájárultak ennek az öt napos testvérgyülekezeti programnak az eredményes megvalósításához.

▪ *Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész*

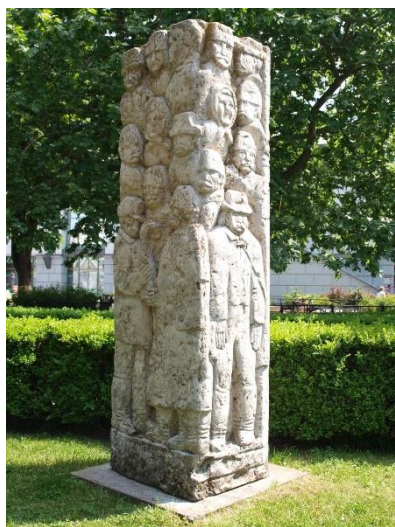
AZ ÖRÖKVÁLTSÁG ÉS EMLÉKEZETE

A „hitből és homokból” várost építők, miután felszentelték templomukat, újabb és újabb kiváltságok megszerzésére törekedtek. Így nyertek még a templomszentelés évében, 1786-ban II. Józseftől mezővárosi rangot, majd 1802-ben már a szabad királyi városi cím megszerzését tűzték ki célul. Ennek elengedhetetlen feltétele volt, hogy örök időkre megvásárolják földjük tulajdonjogát földesuraiktól. Fáradozásuknak és anyagi áldozatvállalásuknak köszönhetően 1803-ban megegyeztek a Desseffyekkel, majd 1824-ben a Károlyiakkal.

200 évvel ezelőtt, 1824. szeptember 13-án egy fontos találkozó zajlott le Pesten: Nyíregyháza mezőváros követei Benkő István főbíró vezetésével átadtak a Károlyi család megbízottjának 110 ezer bécsi forintot, megerősítve ezzel a még áprilisban kötött egyezséget. Ez az összeg a családdal kötött megállapodás értelmében a 730 ezer forintnak az első részlete volt. 1803-ban a Desseffy családdal 320 ezer rénes forintban állapodtak meg, azonban ezekhez a családoknak kifizetett tetemes összegekhez még újabb költségek járultak, így Kujbusné dr. Mecsei Éva számításai szerint a végösszeg közelítette a kétmillió forintot.

Bár a megváltkozástól is remélt szabad királyi városi cím megszerzése végül nem sikerült, Nyíregyháza mégis olyan példát mutatott, amelyet Deák Ferenc is képviselőtársai elé állított az 1834 novemberében elmondott beszédében: a földesuraiktól sikeresen megváltkozott települések szabad polgárai „most már szorgalomra, vagyonra, míveltségre szomszédjaikat sokkal felülműlják, s kettőztetett iparkodás után tehetősek, szabadok és boldogok”.

A megváltkozás 100. évfordulóján az ünnepségsorozat 1924. szeptember 13-án vette kezdetét. E nap délutánján a város honatyái az evangélikus templomba vonultak, arra a helyre, ahol elődeik elhatározták a megváltkozást földesuraiktól. Ezt követően nyitották meg az evangélikus elemi iskolában azt a kiállítást, amelyet az egész ünnepségsorozat fénypontjának szántak. Szintén e kerek évfordulóra jelent meg Szohor Pál szerkesztésében a városról egy monográfia, amelyben Krúdy Gyula is megosztotta emlékeit.

Ötven évvel később, a 150. évfordulóra újra méltóképpen emlékeztek a város akkori vezetői. Emléküléseket, előadásokat, kiállításokat szerveztek, pályázatokat írtak ki, újra kiadták dr. Cservenyák László Nyíregyháza örökváltsága című könyvét, és 1974. október 26-án emlékoszlopot állítottak. A Nagy Sándor által budakalászi mészkőbe faragott emlékművet majdnem ugyanazon a helyen, a régi római katolikus templom közelében, a város egykori piacának helyén állították fel, ahol 1824. október 26-án a sikerrel megkötött örökváltság kihirdetése megtörtént. E nevezetes eseményre meghívták a környékbeli birtokosokat, a megyei tisztviselőket és a megye minden számításba jöhető emberét.

A 200. évforduló alkalmából álljunk meg mi is egy pillanatra az emlékmű előtt és hajtsunk fejet őseink áldozatvállalása, tenni akarása és kitartása előtt.

Soli Deo Gloria!

▪ *Ilyés Gábor helytörténész*

Váci Mihály: Paraszt-legenda

*Zajác Mihály urasági cselédnek,
nagybátyámnak, emlékmű helyett*

Élt itt e földön - azaz, helyesen: -
szeretett volna élni, - bizonyos
Zajác Mihály és glóriája most
ragyog a fényes szerszámnyeleken,
bizonyságul, hogy bognár, kerék-
gyártó,

asztalos, ács, komenciós cseléd,
béres volt és mindettől a megváltó
tüdőbaj ifjan megmenté szegényt.

A földdel vívó gyalog-rokonok
sok szelíd fegyverének - a kaszának,
sarlónak, - mint a szuronyos puská-
nak -

jó fogásu tusát ő faragott.

Kapanyelet idomított tenyérhez:
ne égessen, ha csókolja a kéz,
a villanyél ne törjön, ha a béres
a szénarendet forgatja a réten,
vagy ha a trágyát teregeti szét.

Jármot csinált igásbarom nyakára,
mesébe ballagdáló szekerek
alá csillagot vető kereket,
hegyes fogat a csorba boronába,
hogy fésülje a szőke földeket;
még szenteket is úti keresztfára,
- s fejfát azoknak, kiket szeretett!

Faragott a leroskadt nénikéknek
a Nap elé guggolni kicsi széket,
szerelmeseknek kispadot,

bölcsőt rokon, s idegen unokáknak,
ládát a bevonuló katonáknak,
bánathoz asztalt, szenvedéshez
ágyat, s a halottaknak koporsót sza-
bott.

A köhögés szomorú ütemére
vésett, gyalult, kopácsolt, kalapált,
a nyírfaoszlopok hűvöse érte
- hányszor! - lehulló forró homlokát,
ha lehajolt, hogy kifújja magát;
s ha szájára szorított tenyerére
nézett - látta: mályvaszínű a vére.

Aztán egy égből sírdogáló őszön,
- babrálgatott egy könnyü szárnyu
bölcsőn -,
véres habbal a száján, lerogyott.
- Orvost! Kocsit! - ríttak az asszo-
nyok.

"Fát visznek épp az ökrösszekerek
a városba - egyikén elmehet, "
- üzent a báró: - "lovat nem adok! "

Úgy halt meg az akácoszlopokon.
Az egyikre ráfagyott a keze.
Azért szorította olyan nagyon:
- abból lett volna jó balta-nyele!
Görcsösen átmarkolta azt a fát,
míg döcögött a négyökrös szekér
a mennyország felé a ködön át.
- Megérdemli, ha egyszer odaér.

(Elhangzott az okt.19-i gyülekezeti csendesnapon Váci Mihály születésének 100. évfordulójára emlékezve.)

BEMUTAKOZÁS

Császárszálláson születtem és éltem szüleimmel és testvéreimmel. Szüleim, nagymamám dolgozó emberek voltak. Szerettem a munkát, soha nem esett nehezemre a tennivalók elvégzése. Nagy boldogsággal tölt el, hogy a munka szeretetét sikerült átadnom gyermekeimnek is. Azt a földet, amit egykor nagyszüleim, édesanyám, aztán mi a férjemmel műveltünk, most már a kisebbik fiunk, a 15 éves Tamás nagy szeretettel, gondos gazdaként műveli, így reméljük, hogy megmarad itthon a közelünkben. Péter fiunk szeptemberben elkezdte a lelkészi tanulmányait az Evangélikus Hittudományi Egyetemen. Nem tudhatjuk, visszatér-e valaha is Nyíregyházára.

Rozsréten élünk, fontos volt számomra, hogy házasságkötésünk és a gyerekeink keresztelője is a Betlehem Imaházban történjen, ahová közel 30 éve járunk istentiszteletre. Nagyon sokáig anyósommal, Hugyeczné Jánosné Ica néniel együtt, aki mindig igyekezett bevonni a teendőkbe. Sztankó Gyöngyi lelkésznő vezetésével részt vettem a gyülekezeti alkalmakon, a feladatok végzésében, éppen mikor mire volt szükség. Két évig gondnok is voltam, ez idő alatt kiismertem az Imaház előnyeit és hátrányait. Vasárnaponként kevesen vagyunk, de a gyülekezeti alkalmak megtöltik a házat testvérekkel és vendégekkel. Ilyen alkalmak a konfirmációs vizsgák, napközis táborok, őszi hálaadó istentisztelet, évfordulók, egyházi ünnepek, melyeket Babicz Gyöngyi felügyelőnk minden alkalommal gondosan vezet.

Most már az én generációm feladata, hogy hogyan vonjuk be a gyülekezeti életbe a testvéreket. Otthon érzem magam az Imaházban, magaménak tudom az ezzel járó feladatokat. Külön boldogság, hogy Péter fiam közel hat éve kántori szolgálataival Isten dicsőségére játszik – most már a földszinti imateremben –, amiért nagy hálával tartozunk Kovács Gyulának. Neki köszönhetjük, hogy ez elkészülhetett, és külön öröm, hogy most már presbiterként, másodfelügyelőként is köztünk szolgál! Egy évtizede szociális területen dolgozom, jelenleg gyógypedagógiai asszisztensként a Bárczi Gusztáv Általános Iskola, Készségfejlesztő Iskolában. Közel tíz éve a Luther Rózsa Evangélikus Nyugdíjas Egyesület életében is aktívan részt veszek. Szívesen töltöm velük a szabadidőmet, kikapcsolódom, és feltöltődöm köztük. Büszke vagyok, hogy a tavalyi évtől felvettek tagnak is.

Hálás vagyok, hogy láthattam az előző generációt, ahogyan tették a dolgukat, igazán jó példát mutatva. Remélem, munkámmal hozzá tehetek ahhoz, hogy a rozsréti gyülekezetben a jövő generációja az elődeink példáját követve jó evangélikusként egyházunk növekedését szolgálja. Megtisztelő, hogy a testvérek bizalmat szavaztak számomra mind presbiternek, mind másodjegyzőnek, – igyekszem meg-
szolgálni!

„Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.” (Zsolt 37,5)

▪ Hugyeczné Frankó Tímea

„ISTEN EMBERE”

Demcsákné Balczó Ildikót 1994-ben történt megtérésem után az Urbán Zsóka néni bibliakörös alkalmain ismertem meg. Első találkozásunkkor is nagyon kedvesnek és szimpatikusnak találtam, a későbbiekben pedig nagy hatással volt rám Ildikó végtelen egyszerűsége, ugyanakkor pedig tiszteletet parancsoló lénye. Idővel szoros bizalmon alapuló kapcsolat alakult ki közöttünk.

30 év elteltével úgy tudnám összegezni a róla alkotott képet, hogy Ő igazán a „föld sója” volt, amire/akire minden ember vágyik. Lépésről-lépésre fedeztem fel benne a krisztusi jellemvonásokat: a szeretetet, jóságot, hűséget, szelídséget, segítőkészséget. Ha az ÚR ügyéről volt szó, akkor fáradhatatlan volt, és annyira derűs volt, soha nem láttam kedvetlennek, fáradtnak. A krisztusi lelkület volt a legmeghatározóbb jellemzője a személyiségének!

Ő volt az az ember, akit nem lehetett nem szeretni, mindig érdekelte a mások problémája, fájdalma, és kitartóan imádkozott is értük/értünk. Bármivel kapcsolatban kérhettem a segítségét, igemagyarázásban éppúgy, mint személyes probléma megoldásában. Ha nagy problémám volt, mindig azt tanácsolta, hogy vigyük azt mindketten Isten elé imádságban, és Krisztus majd megadja rá a választ, a megoldást. Nem fáradt bele soha a másokért való imádkozásba, könyörgésbe!

Az általa tartott bibliaórákra is rendkívülien felkészült, nem tudtunk olyan kérdést feltenni, amire nem tudott volna válaszolni. Ha esetleg mégis volt, annak alaposan utána nézett, és a legközelebbi alkalommal rendkívül bölcsen megválaszolta azt. Nemcsak a tudására, de a megjelenésére is sokat adott. A haja, a ruhája mindig olyan ápolt, nett és pedáns volt, azzal is példát adott a környezetére számára.

Mindenkit számon tartott, a bibliaórás testvéreket, a volt hittanosait, a gyülekezeti tagokat, a lelkészeket, és írta fáradhatatlanul a saját készítésű névnap, születésnap üdvözlőlapokat. Karácsony viliáján személyesen vitte a Testvéreknek a szerény ajándékot, az utóbbi években pedig Jóska bácsival együtt énekeltek személyesen, vagy telefonon keresztül. Karácsonyeste még az Emmaus Szeretetotthonba is elmentek énekelni a fekvőbetegeknek.

Soha nem panaszkodott fájdalomra, a műtéte után is azt mondta, hogy Krisztus segít neki elhordozni a fájdalmát. Az agyvérzése után, amikor már nem tudott beszélni, a tekintetében továbbra is angyali szelídség, békesség, és krisztusi szeretet tükröződött. Számomra kimagasló példakép volt Ildikó a gyülekezetben, akire fenntartások nélkül nézhettem fel. A példaképek azért maradnak meg, mert az emléküket tovább él bennünk, nem úgy, mint a „világi” embereké, akiké egy idő után megfakul.

Én valóban „Isten emberét” ismerhettem meg Ildikóban.

Legyen áldott az emlékezete gyülekezetünkben!

▪ *Jaczkó Pálné, Anikó*

INTÉZMÉNYI HÍREK**Az Evangélikus Óvoda hírei**

Örömmel adunk hírt az evangélikus óvoda szeptemberi és októberi eseményeiről. Óvodánkba 41 új óvodás érkezett, és – hála Istennek! – ebben az évben is beteltek a férőhelyek, minden csoportunkban 26 gyermek van. Nagy szeretettel gondolunk az iskolába távozott volt óvodásainkra is, és örömmel hallottuk a szülőktől, pedagógusoktól, hogy sikeresen beilleszkedtek az iskolai közösségbe, öröm számukra, hogy volt óvodástársukkal együtt lehetnek.

A kis hároméves óvodások is nagyon gyorsan megszokták az óvodát, mindent megtettünk annak érdekében, hogy szép, biztonságos, szeretetteljes környezetben teljenek a napjaik. Az óvoda udvara és belső terei is megújultak nyáron, az udvaron újraterelítettük a kikopott fűvet, és – pályázati forrásból – egy nagy értékű, nagy területet lefedő árnyékolót szereltettünk fel a térköves terület felé. Az óvoda udvarára adományból nagyon sok virágpalántát, virághagymát ültettünk el közösen a gyermekekkel.

Az új óvodások megáldása október 6-án vasárnap ünnepi istentisztelet keretében történt Zsarnainé Urbán Nóra és Kocsár-Kozma Anett intézményi lelkészek szolgálatával. A nagytemplom zsúfolásig megtelt a sok gyermek, családtagjaik és a gyülekezet részvételével. Alapigénk: „Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm.” (Zsolt 23,1) volt. Az óvodás gyermekek, az óvoda gyermekkórusa is ezt az ígét emelte ki az énekekben, és ismét kifejezhetjük hálánkat, örömmünket életünkért, közösségünkért. Zsarnainé Urbán Nóra színes vetített képekkel és példabeszédekkel tette egyedivé a prédikációt, ami reméljük, hogy megfogant a kis szívekben is.

Hálások vagyunk Urunknak, Istenünknek ezért az alkalomért, a sok gyermekért, a közösségért, hálások vagyunk a fejlődésért, a növekedésért. Elsősorban hálások vagyunk a Jó Pásztorért, a mi drága Urunkért, mert az Ő kezében és vezetése által biztonságban vagyunk.

„Szüntelenül imádkozzatok!” (1Tessz 5,17)

Erős vár a mi Istenünk!

Kovácsné Mráz Ágnes óvodai int. egység vezető

Hírek a Túróczy Általános Iskolából

Iskolánkban gördülékenyen kezdődött a tanév; az újonnan érkezett elsőseink könnyen megszokták iskolánkat és ügyesen kapcsolódtak be a tanulás világába. A tanév kezdetét jellemző iskolakezdési nehézségeket – visszailleszkedés az iskolai hétköznapiakba – színes programokkal igyekeztünk tompítani. Megrendezésre került iskolánkban az egészség hét, melynek keretében sportnapot is tartottunk; a Népmese világnapja alkalmából különböző érdekes és játékos állomásokot szerveztünk; valamint az állatok világnapja alkalmából is sikerült néhány programot megrendeznünk. A tanulóink minden rendezvényen aktívan és érdeklődően vettek részt sok élménnyel gazdagodva.

A tanévkezdés egyik fő feladatául a jövő évi elsőosztályosok beiskolázási programját terveztük és hirdettük meg. A jelentkező gyermekeknek és szüleiknek nyílt szülői értekezletet hirdettünk, ahol megismerhették iskolánk profilját, valamint az intézményünk épületét is. Iskolánk jó hírnevét erősítettük a különböző médiafelületeken riportokban, képekkel és videókkal is. Intézményünk aktuális híreiről az iskola facebook oldalán, valamint az <https://www.evangelikusisk.hu> oldalon tájékozódhatnak.

A nyár folyamán elkezdődött az iskola étterme fölötti tetőtéri rész teljes felújítása, valamint az itt tervezett tornaterem kiépítése. A tanév során készül el az új épületrész, melyben a későbbiekben testnevelésórákat fognak tartani. Ezzel egyidejűleg, iskolánk főbejáratának portafülkékjét is felújítjuk a műemlék épület stílusához igazodva. A nyári szünet idején – a gyermekek biztonságát szem előtt tartva – az iskolát körbevevő kerítéseket is megerősítettük. Nagyon várjuk az új épületrészek megújulását, azok felavatását.

Ebben a tanévben is igyekszünk a ránk bízott diákokat tanítani-nevelni, a jó útra terelni. Szeretnénk, hogy az iskolánkba járó gyermekek maguk épülhessenek fel lelki épületekké, magukban hordozva a tudás és egyben a hit értékét.

„Aki szert tesz okosságra, szereti életét, aki hű marad a tudáshoz, az jól jár” (Péld. 19,8.)

Hírek a Kossuth Gimnáziumból

Szalagavató a Kossuthban

A Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium szeptember 19-én és 20-án osztályonként rendezte meg szalagavató ünnepélyét. A maturanduszok zöld szalagját szülők, rokonok jelenlétében tűzték föl osztályfőnökeik a végzős diákok egyenruhájára. Az öt osztály keringőit és közös énekeit hosszú és lelkes felkészülés után állították színpadra a fiatalok. Műsoraik végén köszönetet mondtak osztályfőnökeiknek és szüleiknek, hogy eljutottak az utolsó középiskolai évig.

Gratulálunk végzős diákjainknak és osztályfőnökeiknek!

Krúdy Gyulára emlékeztünk

Iskolánk egykori diákjára, Krúdy Gyulára, a Nyírség álmodójára emlékeztünk születésének 146.

évfordulóján a városi ünnepség-sorozat keretében. Szülőházánál a gimnázium Tamás Melinda tanárnő által vezetett „Non nihil” elnevezésű színjátszóköre egy képzeletbeli találkozást elevenített meg a nézők előtt: vajon milyen tanácsot adna Krúdy Gyula a mai diákoknak? Mennyit változott az iskola a hosszú évtizedek alatt? Krúdy Gyula alma materénél az író iskolai emlékeit idézte föl Siska Péter tanár úr diákjaival.

Szalay Sándor Fizikus Emléknapja

Október 4-én idén is látványos, laikusok számára is érthető kísérletek helyszíne volt a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium díszterme. A matematika-fizika tagozatos és fizika faktos tanulók kitétek magukért:

Szalay Sándor életéről korábban nem hallott érdekességeket mondtak el a 9.-esek. A 10. osztályosok gyönyörű lézershow-bemutatóval készültek. A 11.-esektől hallhattunk a zene fizikájáról, hangszeres bemutatóval tették érzékletessé a tényeket. Hosszas kutatások előzték meg az atombomba és az atomreaktor működési elvének bemutatását. Az Atommagkutató Intézet szakavatott előadója folyékony nitrogénnel mutatott be lenyűgöző kísérleteket, így hozta közel a fizikát a díszteremben helyet foglaló diákokhoz.

Akárcsak a korábbi években, idén is a nap eseményein jelen voltak testvériskolánk, a Túróczy Zoltán Evangélikus Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola diákjai és tanára.

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

A budapesti Luther Otthon képviselői bemutatták nekünk „Jövőtájéoló” programjukat: pályaaorientációs tanácsadással és készségfejlesztő kurzusokkal segítenek a diákoknak.

A Márta Mozgalom keretében két csoportunk a nyíregyházi Evangélikus Nagytemplom templomkertjét takarította. A kezdeményezés a diákok ötlete volt.

Dr. Fabiny Tamás elnök-püspök úr beiktatta hivatalába intézmény-vezetőnket, Gazdag Tibort. A Nagytemplomban tartott ünnepélyes eseményen diákjaink is szolgáltak.

A Teremtés hetén dr. Kiss Ferenc, a Nyíregyházi Egyetem Környezet-tudományi Intézetének vezetője a klímaváltozásról tartott előadást.

Kollégiumunk is képviseltette magát a DÖK-segítő (Diák Önkormányzat-segítő) pedagógusok szakmai napján Budapesten, ahol a Márta Mozgalom, a „Jövőtájéoló” program, az egyházi pályázatok és a kutató diákok konferenciája volt a téma.

Idei verébavatónkon az új diákok a belvárosban oldottak meg feladatokat, és a kollégiumban adták elő az általuk megírt humoros jeleneteket.

▪ *Fotó: Gazdag Tibor*

▪ *Borza Tünde nevelőtanár*

GYERMEKOLDAL

Az imádság IV.

Az imádság őszinte, bensőséges beszélgetés Istennel. Az imádság a **legmeghittebb, legbizalmasabb együttlét** Isten és az ember között. **Imádságban megszólítani csak Istent lehet!** De Őt bármikor megszólíthatod, és van, amikor a legmeglepőbb módon válaszol. Szeretném veletek megosztani egy igazán meghökkentő és rendkívüli válaszát Istennek.

A történet 2009 nyarán történt, amikor a gyerekekórás tábor Károlyfalván volt, egy nyugdíjas házaspár által üzemeltetett területen. Nem túl praktikus módon különálló épületekben volt megoldva az alvás és a tisztálkodás, egy másik épületben volt a konyha és az étterem, és egy hátsó, kissé ütött-kopott pajta lett a tanítás helyszíne, ami éppen erre volt berendezve. Árnyékos volt és szellős, nyári alkalmaknak megfelelő. Mivel a teteje sajnos olyan volt, mint a szita, csupa lyuk, megbeszéltük, hogy a tanítási anyagokat és a kézműves dobozt minden este a tábori szobánkba visszük, mert ha esik az eső, akkor minden használhatatlanná válik.

Egyik este az én feladatom volt a kézműves doboz bevitele a pajtából a szobánkba. De ez nekem már csak akkor jutott az eszembe, amikor nagyon késő volt, és nem tudtunk a pajtához kimenni, ráadásul odakint dörgött és villámlott. Olyan mélyen megrázott a felelőtlenségem, hogy rémült sírásban törtem ki, és könnyek között kértem bocsánatot Gabitól, aki az egész kézműves foglalkozásra előkészítette az anyagokat: mintadarabokkal és előre kiszabott sablonokkal együtt. Tudtam, hogy sok munkája van benne, és most minden tönkremegy az én felelőtlenségem miatt! Gabi, Bea és én Isten elé vittük az egész ügyet. Istentől is bocsánatot kértem, de őszintén bevallom, hogy a tehetetlenség érzése olyan súlyosan telepedett rám, hogy még az imádság után is nagyon nehezen tudtam elaludni.

Reggel már ragyogó napsütésre ébredtünk. Bea korábban kelt, mert a konyhán szolgált, és mikor mi is keltünk a gyerekekkel, akkor csak ennyit mondott: „Gyere velem, mert szeretnék mutatni neked valamit!” Elindultunk a pajtához, de nekem majd kiugrott a szívem a helyéről: „Vajon mi vár ránk?!” Azt, amit ott láttam, még álmomban sem gondoltam! Hihetetlen volt a látvány, ami elénk tárult: **Minden csupa víz volt** (látszott, hogy felhőszakadás volt az éjjel), még a doboz melletti viaszosvászon is vizes volt, **csak a doboz nem!** A doboz és minden, ami benne volt, szárazon ott volt előttünk. Őszintén mondom, ha nem látom, nem hiszem el.

Boldogan szaladtam Gabiért, hogy jöjjön és nézze meg, milyen hatalmas Urunk van! Örvendezve adtunk hálát az Úrnak, és a mai napig emlékeztetjük egymást erre a „gedeon” csodára: „Tudod! A doboz!” Én így értettem Isten válaszát: „Itt vagyok veletek! Hallottalak, mert én ma is ugyanaz az Isten vagyok, mint régen!”

Sosem voltam, sőt ma sem vagyok csodaváró, de mindig bízni akarok Isten szuverén hatalmában és minden képzeletet meghaladó szeretetében! Imáimban azzal a bizalommal akarok hozzá fordulni, mint egy gyermek az atyjához: Ő tudja, hogy mi a jó nekem! Mert a csodáknak a lényege nem a látványosság, hanem Isten mindenhatóságának a felragyogtatása, és a Benne való hitünk, illetve a Vele való szeretetkapcsolatunk megerősítése!

„Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8)

▪ Hajagos-Tóth Katalin

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: **„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”**

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Pálvölgyi László, Pálvölgyi Róza, Pálvölgyi Luca, Petris Léna Blanka, Tancsik Eszter Dorka, Rácz Benedek, Lippa Lilla, Márton Barnabás, Hagymási Liza, Smidt Sára, Smidt Rebeka, Dudás Armand Erik, Barakonyi György, Fülöp Janka, Márkus Miri, Bartha Dénes, Horváth Boglárka, Szénási Zsófia, Szénási Laura, Kovács Vivien, Szikszai Szofi, Mohácsik Bella, Horváth Zente Dániel

Házasságkötések: **„...Amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza.”**

B. Tóth Szabaszián és Lakatos Éva Ibolya, dr. Leskó Péter Álmos és Szakács Regina, Tancsik Róbert Tibor és Halász Brigitta, Adamik András és Szokol Judit, Kovács Attila és Zajác Orsolya Szintia, Garai Zoltán és Bogár Evelin, Nagyváti Tamás István és Bodnár Anikó Erzsébet, Dankó Gergely és Kresztyankó Amarilla, Kotricz Martin és Szikszay Dóra, Kovács Gyula Dániel és Lechner Nóra, Hadobás László és Fótos Fanni, Lovas Dávid és Siófoki Dalma, Makács Gergő és Barcsik Tamara, Paulik Dominik és dr. Cserpák Vanda, Radnai Tibor és Balogh Edina, Nádas Zoltán és Fosztó Tímea, Palicz András és Polyák Nikolett

Halálozások: **„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”**

Pinte Attila (54), Bánszki István Ferenc (67), Duleba Kálmán (70), Demcsákné Balczó Ildikó (88), Máté Mihályné Hrivnyák Julianna (89), Liskány Andrásné Gyureskó Erzsébet (85), Benicsák Jánosné Sárvári Éva (78), Fazekas Sándor (81), Makranczi János (69), Pápai Jánosné Bogár Erzsébet (88), Marcsek Mihály (70), Garai Sándorné Orosz Julianna (80), Varga Józsefné Már földi Ilona Erzsébet (73), Seregi György (80), Simkó Józsefné Bogár Irén (79), Németh József (86), Kovács István Zoltán (82), Benkó Tamás Jánosné Koska Erzsébet (80), Szolár Mónika (43)

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

OKTÓBER HAVI ELŐZETES

❖ **Október 31-én, a Reformáció emléknapján** a református és evangélikus hívek együtt ünnepelek. Gyülekezés az **evangélikus Nagytemplomnál 17:45** órakor. A fáklyás menet énekelve **18:00** órakor indul. Az istentiszteletet a belvárosi **református templomban** tartjuk **18:30** órai kezdettel.

NOVEMBER HAVI ELŐZETES

❖ **November 9-én** szombaton **9:00** órától presbiteri kerekasztal-megbeszélést tartunk a Luther téri gyülekezeti házban.

❖ **November 24-én** örökélet vasárnapján a Nagytemplomban a **10:00** órakor kezdődő istentiszteleten megemlékezünk az elmúlt egyházi esztendőben elhunyt testvéreinkről.

❖ **November 26-án 17:00** órakor a KÉSZ (Keresztyén Értelmiségek Szövetsége) rendezvényét a Luther téri gyülekezeti házunkban tartják meg: „A hit gyógyító ereje – hittel élő gyógyítók” címmel.

DECEMBER HAVI ELŐZETES

❖ **December 1-én** advent 1. vasárnapján a Nagytemplomban a **10:00** órakor kezdődő istentiszteleten **óvodásaink adventi műsorral** fognak szolgálni.

❖ **December 2-6. között** (hétfőtől péntekig) **adventi igehirdetési sorozatot** tartunk a Luther téri gyülekezeti házban. Az alkalmak **17:00** órakor kezdődnek.

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanezhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangélikusGyulekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Elindult a konfirmációra való felkészítő oktatás, **3 csoportban**.

Október végéig várjuk a további jelentkezőket!

Gyülekezeti Ház, Luther tér 14.

csütörtök 17:00 - Kovács László Attila

péntek 14:30 - Horváth-Hegyí Áron

péntek 15:00 - Zsarnai Krisztián

Jelentkezni a gyülekezet hivatalában (H-P 9-17), lelkeszékenél és hittantanároknál lehet.

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyí Áron: +36-20/824-2795
Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915
Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515

Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487
Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308
(iskola, óvoda)

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto: misi.melich@gmail.com) email címen.

Felhívjuk a kedves szülők figyelmét, hogy a gyermekfoglalkozások a vasárnap délelőtti istentisztelettel párhuzamosan szeptember 1-jétől újra indulnak 10:00 órától a Gyülekezeti Házban.

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkészi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2024. december 22.

Lapzárta: 2024. december 12.

Szerkesztőbizottság:

György Gizella, Márk Borbála, Morauszky Tamás, ifj. Nádasi Zoltán
Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczáné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik kéthavonként. Készült: A Grafit Nyomdában 600 példányban.

